# ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)
της 15ης Νοεμβρίου 2001 *

Στην υπόθεση T-128/99,

**Signal Communications Ltd,** με έδρα το Χονγκ Κονγκ (Κίνα), εκπροσωπούμενη από τους J. Grayston και A. Bywater, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

**Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ),** εκπροσωπούμενο από τους F. López de Rego και G. Humphreys, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθού,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

που έχει ως αντικείμενο αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 24ης Μαρτίου 1999 (υπόθεση R 219/1998-1), η οποία κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα στις 25 Μαρτίου 1999,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους P. Mengozzi, Πρόεδρο, R. M. Moura Ramos και V. Tiili, δικαστές,

γραμματέας: D. Christensen, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 25 Μαΐου 1999,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 23 Αυγούστου 1999,

έχοντας υπόψη τις γραπτές απαντήσεις στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου

κατόπιν της δημόσιας συνεδριάσεως της 22ας Φεβρουαρίου 2001,

εκδίδει την ακόλουθη

## Απόφαση

### Νομικό πλαίσιο

1 Σύμφωνα με το άρθρο 29 του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε:

«1. Ο νομοτύπως καταθέσας αίτηση σήματος σε ένα ή για ένα από τα κράτη μέλη της σύμβασης των Παρισίων ή της συμφωνίας για τη σύσταση του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου, ή ο διάδοχός του, έχει δικαίωμα προτεραιότητας προκειμένου να καταθέσει αίτηση κοινοτικού σήματος για το ίδιο σήμα και για προϊόντα ή υπηρεσίες ταυτόσημες ή εμπεριεχόμενες σε εκείνες για τις οποίες έχει κατατεθεί η αίτηση αυτή, εντός έξι μηνών από την ημερομηνία κατάθεσης της πρώτης αίτησης.

2. Αναγνωρίζεται ότι γεννάται δικαίωμα προτεραιότητας από κάθε κατάθεση που ισοδυναμεί με νομότυπη εθνική κατάθεση δυνάμει του εθνικού δικαίου του κράτους στο οποίο πραγματοποιείται, ή δυνάμει διμερών ή πολυμερών συμφωνιών.

3. Ως νομότυπη εθνική κατάθεση, νοείται κάθε κατάθεση η οποία αρκεί για τη σύσταση της ημερομηνίας κατάθεσης της αίτησης, ανεξάρτητα από την τελική τύχη της εν λόγω αίτησης.

4. Ως πρώτη αίτηση η ημερομηνία κατάθεσης της οποίας είναι η αφετηρία για την προθεσμία προτεραιότητας, θεωρείται μια μεταγενέστερη αίτηση που έχει κατατεθεί για το ίδιο σήμα, για ταυτόσημα προϊόντα ή υπηρεσίες και στο ίδιο ή για το ίδιο κράτος όπως και μια προγενέστερη πρώτη αίτηση, υπό την προϋπόθεση ότι, κατά την ημερομηνία κατάθεσης της μεταγενέστερης αίτησης, η προγενέστερη αίτηση είχε ανακληθεί, εγκαταλειφθεί ή απορριφθεί, χωρίς να έχει εξεταστεί από τις κρατικές αρχές ή να διατηρούνται εξ αυτής δικαιώματα, και χωρίς να έχει χρησιμεύσει ως βάση για τη διεκδίκηση του δικαιώματος προτεραιότητας. Η προγενέστερη αίτηση δεν μπορεί πλέον να χρησιμεύσει ως βάση για τη διεκδίκηση του δικαιώματος προτεραιότητας.

5. Αν η πρώτη κατάθεση έγινε σε κράτος που δεν είναι μέρος της σύμβασης των Παρισίων ή της συμφωνίας για τη σύσταση του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου, οι παράγραφοι 1 έως 4 εφαρμόζονται μόνον εφόσον το κράτος αυτό, σύμφωνα με δημοσιευμένες διαπιστώσεις, παρέχει, βάσει μιας πρώτης κατάθεσης στο Γραφείο, δικαίωμα προτεραιότητας υπό προϋποθέσεις και με αποτελέσματα ισοδύναμα με τα προβλεπόμενα στον παρόντα κανονισμό.»

2 Το άρθρο 30 του κανονισμού 40/94 ορίζει:

«Ο καταθέτης που προτίθεται να διεκδικήσει την προτεραιότητα μιας προγενέστερης κατάθεσης πρέπει να προσκομίσει δήλωση προτεραιότητας, καθώς και αντίγραφο της προγενέστερης αίτησης [...].»

3 Το άρθρο 31 του κανονισμού 40/94 προβλέπει:

«Το αποτέλεσμα του δικαιώματος προτεραιότητας είναι ότι ως ημερομηνία προτεραιότητας θεωρείται η ημερομηνία κατάθεσης της αίτησης του κοινοτικού σήματος, προκειμένου να καθοριστεί το προγενέστερο των δικαιωμάτων.»

4 Σύμφωνα με το άρθρο 44, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94:

«[...] η αίτηση κοινοτικού σήματος δεν μπορεί να τροποποιηθεί, κατ' αίτηση του καταθέτη, παρά μόνο για να διορθωθούν το όνομα και η διεύθυνσή του, τυχόν λάθη διατύπωσης ή αντιγραφής ή προφανή σφάλματα, εφόσον η διόρθωση αυτή δεν αλλοιώνει ουσιωδώς το σήμα ή δεν διευρύνει τον κατάλογο των προϊόντων ή υπηρεσιών. Εάν οι τροποποιήσεις αφορούν την παράσταση του σήματος ή τον κατάλογο των προϊόντων ή υπηρεσιών και επέρχονται μετά τη δημοσίευση της αίτησης, δημοσιεύεται και η τροποποιημένη αίτηση.»

**Το ιστορικό της διαφοράς**

5 Στις 27 Μαΐου 1998, η προσφεύγουσα υπέβαλε, δυνάμει του κανονισμού 40/94, αίτηση κοινοτικού σήματος με διεκδίκηση προτεραιότητας στο εθνικό γραφείο ευρεσιτεχνιών του Ηνωμένου Βασιλείου, το οποίο διαβίβασε την αίτηση αυτή στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (στο εξής: Γραφείο).

6 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώρηση, όπως είχε εγγραφεί στο έντυπο της αιτήσεως και το οποίο, στη συνέχεια, αποτέλεσε το αντικείμενο της αιτήσεως διορθώσεως, είναι το λεκτικό σήμα TELEYE.

7 Τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώρηση του σήματος εμπίπτουν στην κλάση 9 υπό την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας σχετικά με την κατάταξη

των προϊόντων και των υπηρεσιών για την καταχώρηση σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή:

«εξοπλισμός και συσκευές για συστήματα βίντεο· εξοπλισμός και συσκευές για συστήματα παρακολούθησης και επίβλεψης· συστήματα κλειστού κυκλώματος τηλεόρασης· εξοπλισμός και συσκευές· συστήματα παρακολούθησης και επίβλεψης από απόσταση μέσω βίντεο που λειτουργούν με τη χρήση τηλεοπτικών μηχανών λήψης κλειστού κυκλώματος και ηλεκτρονικού υλισμικού για τη μετάδοση μαγνητοσκοπημένων εικόνων (βίντεο), σημάτων ελέγχου συναγερμού και σημάτων τηλεμετρίας μέσω δικτύου χαμηλού εύρους ζώνης σε σύστημα παρουσίασης και αποθήκευσης σε ηλεκτρονικούς υπολογιστές».

8 Η διεκδίκηση της προτεραιότητας που επισυνάπτεται στην αίτηση κοινοτικού σήματος, εγγεγραμμένη στο έντυπο υποβολής της αιτήσεως αυτής, αφορά το σήμα TELEEYE που κατατέθηκε στις Ηνωμένες Πολιτείες στις 20 Ιανουαρίου 1998.

9 Με έγγραφο της 18ης Ιουνίου 1998, η προσφεύγουσα διαβίβασε στο Γραφείο επικυρωμένο αντίγραφο της αιτήσεως καταχωρήσεως του σήματος TELEEYE (υπ' αριθ. 75/420 484) στις Ηνωμένες Πολιτείες.

10 Με τηλεομοιοτυπία της 7ης Ιουλίου 1998, το Γραφείο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 27 του κανονισμού 40/94 και του κανόνα 9 του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού 40/94 (ΕΕ L 303, σ. 1), κοινοποίησε στην προσφεύγουσα ότι η αίτησή της είχε λάβει ως ημερομηνία καταθέσεως την 27η Μαΐου 1998.

11 Με τηλεομοιοτυπία της 6ης Αυγούστου 1998, η προσφεύγουσα πληροφόρησε το Γραφείο ότι στην αίτηση κοινοτικού σήματος είχε παρεισφρήσει τυπογραφικό λάθος και ζήτησε να διορθωθεί το λάθος αυτό ώστε, αντί για την ένδειξη TELEYE, να εγγραφεί η ένδειξη TELEEYE, σύμφωνα με την αίτηση του κοινοτικού σήματος που

είχε υποβληθεί στις Ηνωμένες Πολιτείες, όπως εμφανίζεται στο προαναφερθέν επικυρωμένο αντίγραφο και του οποίου διεκδικούσε την προτεραιότητα.

12 Ο εξεταστής, αφού έλαβε τις παρατηρήσεις της προσφεύγουσας όσον αφορά την εξέτασή του, σύμφωνα με την οποία το άρθρο 44 του κανονισμού 40/94 και ο κανόνας 13 του κανονισμού 2868/95 δεν επιτρέπουν τη ζητηθείσα διόρθωση, με έγγραφο της 20ής Οκτωβρίου 1998, κοινοποίησε στην προσφεύγουσα την απόφασή του ότι η διόρθωση δεν μπορεί να γίνει διότι αλλοιώνει ουσιωδώς το σήμα.

13 Στις 11 Δεκεμβρίου 1998, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή ενώπιον του Γραφείου, βάσει του άρθρου 59 του κανονισμού 40/94, κατά της αποφάσεως του εξεταστή.

14 Η προσφυγή απορρίφθηκε με απόφαση της 24ης Μαρτίου 1999 (στο εξής: προσβαλλομένη απόφαση).

15 Κατ' ουσίαν, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι η ζητηθείσα από την προσφεύγουσα διόρθωση αλλοιώνει ουσιωδώς την αρχική παρουσίαση του σήματος, εφόσον οι ενδείξεις TELEYE και TELEEYE διαφέρουν από απόψεως προφοράς, οπτικής εντυπώσεως και αντιλήψεως εκ μέρους του κοινού (σημείο 13 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι το επιχείρημα της προσφεύγουσας σχετικά με το αποτέλεσμα της διεκδικήσεως προτεραιότητας δεν είναι καθοριστικό και, παρά τη διαφορά μεταξύ των ενδείξεων τις οποίες αφορά η αίτηση κοινοτικού σήματος και η κατατεθείσα στις Ηνωμένες Πολιτείες αίτηση, δεν υπάρχει λόγος να θεωρηθεί ότι έπρεπε να είναι σαφής στον εξεταστή η πρόθεση της προσφεύγουσας για την καταχώρηση του κοινοτικού σήματος TELEEYE με την ίδια ακριβώς ορθογραφία όπως στην κατατεθείσα στις Ηνωμένες Πολιτείες αίτηση, εφόσον μπορεί να έχει διαπραχθεί σφάλμα κατά την κατάρτιση της αιτήσεως στις Ηνωμένες Πολιτείες (σημείο 14 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι η προσφεύγουσα δεν μπορεί βασίμως να προσάψει στο Γραφείο ότι δεν επισήμανε την εν λόγω διαφορά πριν από τη λήξη της προθεσμίας διεκδικήσεως προτεραιότητας και ο αιτών πρέπει να λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα για την κατάθεση ακριβούς αιτήσεως κοινοτικού σήματος εντός της εφαρμοστέας προθεσμίας (σημείο 15 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

**Αιτήματα των διαδίκων**

16 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την προσβαλλομένη απόφαση·

— να διατάξει τη διόρθωση της αιτήσεως κοινοτικού σήματος υπ' αριθ. 837096 ώστε στη θέση του λεκτικού σήματος TELEYE να εμφανιστεί το λεκτικό σήμα TELEEYE·

— να καταδικάσει το Γραφείο στα δικαστικά έξοδα.

17 Το Γραφείο ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

**Ως προς το αίτημα να απευθυνθεί διαταγή στο Γραφείο**

18 Μεταξύ των αιτημάτων της, η προσφεύγουσα ζητεί να υποχρεωθεί το Γραφείο να διορθώσει την αίτηση κοινοτικού σήματος υπ' αριθ. 837096, ώστε στη θέση του λεκτικού σήματος TELEYE να εμφανιστεί το λεκτικό σήμα TELEEYE.

19 Όπως προκύπτει από τη νομολογία του Πρωτοδικείου, το Γραφείο υποχρεούται, σύμφωνα με το άρθρο 63, παράγραφος 6, του κανονισμού 40/94, να λαμβάνει τα αναγκαία για την εκτέλεση της αποφάσεως του Δικαστηρίου μέτρα. Κατά συνέπεια, το Πρωτοδικείο δεν μπορεί να απευθύνει διαταγή στο Γραφείο. Στο Γραφείο εναπόκειται να συμμορφωθεί προς το διατακτικό και το αιτιολογικό της παρούσας αποφάσεως (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 8ης Ιουλίου 1999, T-163/98, Procter & Gamble κατά ΓΕΕΑ, (BABY-DRY), Συλλογή 1999, σ. II-2383, σκέψη 53, και της 31ης Ιανουαρίου 2001, T-331/99, Mitsubishi Hitec Paper Bielefeld κατά ΓΕΕΑ, (Giroform), Συλλογή 2001, σ. II-433, σκέψη 33).

**Ως προς το ακυρωτικό αίτημα**

20 Από την επιχειρηματολογία που ανέπτυξε η προσφεύγουσα, η οποία βασίζεται στην προσβολή ουσιωδών τύπων καθόσον η αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως είναι αντιφατική, ανεπαρκής και/ή πάσχει πραγματικά και νομικά σφάλματα, προκύπτει ότι η προσφυγή της στηρίζεται σε δύο λόγους ακυρώσεως.

21 Ο πρώτος λόγος αφορά την ανεπαρκή αιτιολογία που περιλαμβάνεται στο σημείο 14 της προσβαλλομένης αποφάσεως.

22 Ο δεύτερος λόγος αφορά τον εσφαλμένο χαρακτήρα του σκεπτικού που περιλαμβάνεται στα σημεία 13 έως 15 της προσβαλλομένης αποφάσεως. Με το πρώτο σκέλος του λόγου αυτού, που αφορά τα σημεία 13 και 14, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το

τμήμα προσφυγών παρέβη τα άρθρα 29 και 44, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94, λαμβανόμενα υπόψη από κοινού. Με το δεύτερο σκέλος του λόγου αυτού, που αφορά το σημείο 15 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει την παράβαση των άρθρων 74, παράγραφος 1, και 76, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.

23 Πρέπει πρώτον να αναλυθεί το πρώτο σκέλος του δευτέρου λόγου.

*Επιχειρήματα των διαδίκων*

24 Η άποψη της προσφεύγουσας στηρίζεται στο άρθρο 29, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94, σύμφωνα με το οποίο η αίτηση κοινοτικού σήματος πρέπει να αφορά το ίδιο σήμα με αυτό για το οποίο προβάλλεται το δικαίωμα προτεραιότητας. Συνεπώς, η πρόθεση της προσφεύγουσας να καταθέσει το κοινοτικό σήμα σύμφωνα με την ορθογραφία του ζητηθέντος στις Ηνωμένες Πολιτείες σήματος έπρεπε να είναι σαφής για τον εξεταστή. Εάν δεν υφίστατο λόγος ώστε η πρόθεση αυτή να είναι σαφής για τον εξεταστή, τότε η διόρθωση της διαφοράς των δύο σημάτων δεν μπορεί να συνιστά ουσιώδη τροποποίηση.

25 Σύμφωνα με την προσφεύγουσα, τα σημεία 13 και 14 του σκεπτικού της προσβαλλομένης αποφάσεως είναι αντιφατικά καθόσον από το πρώτο προκύπτει ότι η πρόσθεση του γράμματος «E» στο ζητηθέν σήμα TELEYE συνιστά ουσιώδη τροποποίηση του σήματος αυτού και από το δεύτερο προκύπτει ότι δεν υπήρχε λόγος να θεωρηθεί ότι έπρεπε να είναι σαφής στον εξεταστή η πρόθεση της προσφεύγουσας για την καταχώρηση του κοινοτικού σήματος TELEEYE με την ίδια ακριβώς ορθογραφία με αυτή που χρησιμοποιήθηκε στην κατατεθείσα στις Ηνωμένες Πολιτείες αίτηση. Ανεξαρτήτως του αν το πρώτο ή το δεύτερο από τα προαναφερθέντα σημεία είναι εσφαλμένο, το Γραφείο έπρεπε να προβεί στη ζητηθείσα διόρθωση, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 44, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94.

26 Όσον αφορά το σημείο 14 μόνον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται εξάλλου ότι, λαμβανομένης υπόψη της θέσης της ότι η διόρθωση της κοινοτικής αιτήσεως για να καταστεί παρεμφερής με το σήμα για το οποίο προβάλλεται το δικαίωμα προτεραιότητας, για τον λόγο ότι πρέπει να αφορά το ίδιο σήμα, δεν συνιστά τροποποίηση του ζητηθέντος σήματος, η δυνατότητα να έχει διαπραχθεί σφάλμα κατά την κατάρτιση της αιτήσεως του σήματος TELEEYE που κατατέθηκε στις Ηνωμένες Πολιτείες, η οποία μνημονεύεται στο ίδιο σημείο από το τμήμα προσφυγών, δεν έχει καμία σημασία. Συνεπώς, η περιλαμβανόμενη στο σημείο 14 αιτιολογία είναι εσφαλμένη.

27 Το Γραφείο υποστηρίζει ότι η προσφεύγουσα ερμηνεύει εσφαλμένως το άρθρο 44, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94 θεωρώντας ότι οι όροι «ουσιωδώς» και «προφανή» αλληλοεξαρτώνται, ενώ ένα σφάλμα μπορεί να είναι ουσιώδες χωρίς να είναι προφανές και, αντιθέτως, ένα σφάλμα που είναι προφανές μπορεί να μην είναι ουσιώδες.

28 Το Γραφείο επιβεβαιώνει ότι, κατά την εφαρμογή του άρθρου 44, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94, χρησιμοποιεί μια μέθοδο για να εξισορροπήσει ορθώς δύο απαιτήσεις. Η πρώτη, που αφορά την «κοινή λογική», αφορά το ζήτημα αν υφίσταται πλάνη ή προφανές σφάλμα και αφορά το συμφέρον του αιτούντος· η δεύτερη αφορά την «αυστηρότητα» και αφορά το συμφέρον των τρίτων όταν το σήμα που γίνεται δεκτό από το Γραφείο διαφέρει από το αρχικώς κατατεθέν. Περαιτέρω, στο πλαίσιο εφαρμογής της εν λόγω μεθόδου, το Γραφείο δεν προβαίνει στην εξέταση του αν υφίσταται πλάνη ή προφανές σφάλμα, στην οποία δεν υποχρεούται να προβεί αν κρίνει ότι η αλλαγή είναι ουσιώδης και ως εκ τούτου απορρίψει την τροποποίηση.

29 Όσον αφορά τον καθορισμό του αν υφίσταται πλάνη ή προφανές σφάλμα, το Γραφείο αναφέρει ότι, για να εκτιμήσει αν η πρόθεση του αιτούντος κατά την υποβολή της αιτήσεως κοινοτικού σήματος σκοπεί πράγματι το τροποποιηθέν σήμα, λαμβάνει υπόψη τα έγγραφα που διαθέτει όταν εξετάζει την αίτηση και, μόνον εξαιρετικώς, μπορεί να αντικρουσθεί η προφανής ένδειξη της προθέσεως του αιτούντος με στοιχεία που προσκομίζει μεταγενέστερα ο αιτών, τα οποία δικαιολογούν την πραγματική πρόθεσή του κατά τη χρονική στιγμή της αιτήσεως.

30 Το Γραφείο προσθέτει ότι αυτός ο τρόπος ενέργειας συνάδει με τις κοινές δηλώσεις του Συμβουλίου και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που έχουν εγγραφεί στα πρακτικά του Συμβουλίου κατά την έκδοση του κανονισμού του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ ΓΕΕΑ 1996, σ. 607, 613), ιδίως με τη δήλωση 16, σύμφωνα με την οποία «[...] ως "προφανή σφάλματα" πρέπει να νοούνται τα σφάλματα η διόρθωση των οποίων επιβάλλεται προφανώς, υπό την έννοια ότι δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη κανένα άλλο κείμενο εκτός αυτού που προκύπτει από τη διόρθωση».

31 Εν προκειμένω, το Γραφείο ισχυρίζεται ότι, για το τμήμα προσφυγών, το διαπραχθέν από τον αιτούντα σφάλμα δεν ήταν προφανές.

32 Όσον αφορά την εκτίμηση του αν η τροποποίηση του ζητηθέντος σήματος είναι ουσιώδης, το Γραφείο ισχυρίζεται ότι εφαρμόζει αντικειμενικά κριτήρια κατά τη σύγκριση του κατατεθέντος σήματος και του τροποποιηθέντος σήματος, προκειμένου να καθορίσει αν η τροποποίηση αλλοιώνει την εντύπωση που δίνει το σύνολο του σήματος. Δεδομένου ότι όλες οι τροποποιήσεις που αφορούν το σήμα συνεπάγονται αλλαγή, η αλλαγή αυτή μπορεί να γίνει δεκτή μόνον αν δεν προκύπτει νέο σήμα που διαφέρει ουσιωδώς από το σήμα που αποτέλεσε το αντικείμενο της αιτήσεως. Στην περίπτωση λεκτικού σήματος, ο εξεταστής λαμβάνει υπόψη την οπτική, φωνητική ή νοητική συνέπεια της αλλαγής του σήματος θεωρουμένου στο σύνολό του, από την άποψη ενός τρίτου που ερευνά τις εκκρεμείς ενώπιον του Γραφείου αιτήσεις κοινοτικών σημάτων προκειμένου να καθορίσει ποιες είναι οι ενδείξεις που μπορούν να καταχωρηθούν.

33 Εν προκειμένω, το Γραφείο θεωρεί ότι το ζητηθέν σήμα TELEYE και το προηγούμενο σήμα TELEEYE διαφέρουν ουσιωδώς όχι μόνον φωνητικά — λόγω της προσθέσεως μιας συλλαβής — και νοητικά, δεδομένου ότι το πρόθεμα TELE παραπέμπει στον τομέα των προϊόντων και υπηρεσιών των τηλεπικοινωνιών ενώ το πρόθεμα TEL παραπέμπει στον πιο περιορισμένο τομέα των τηλεφώνων ή τηλεφωνικών προϊόντων και υπηρεσιών, αλλά και οπτικά, καθόσον ο όρος TELEEYE είναι σαφώς σύνθετος.

34 Τέλος, το Γραφείο αμφισβητεί ότι έπρεπε να είναι προφανές στον εξεταστή ότι, λόγω της διεκδικήσεως προτεραιότητας, η ηθελημένη για το κοινοτικό σήμα ορθογραφία ήταν η ορθογραφία της προηγουμένως υποβληθείσας στις Ηνωμένες Πολιτείες αιτήσεως. Αφενός, ο εξεταστής δεν είχε κανένα λόγο να υποθέσει ότι το σήμα που περιλαμβάνεται στο αντίγραφο της κατατεθείσας στις Ηνωμένες Πολιτείες αιτήσεως σήματος αντιπροσωπεύει την πραγματική και προφανή πρόθεση της προσφεύγουσας εφόσον η διεκδίκηση προτεραιότητας και η επιστολή που συνόδευε το αποδεικνύον την προτεραιότητα έγγραφο αναφέρονταν στο σήμα TELEYE. Αφετέρου, το Γραφείο ισχυρίζεται ότι μόνον κατά τον έλεγχο της ημερομηνίας καταθέσεως και των διαδικαστικών λεπτομερειών — έλεγχος ο οποίος δεν έγινε — μπορούν να επισημανθούν τέτοιες ασυνέπειες, αλλά δεν είναι σίγουρο ότι τούτο θα είχε συμβεί εφόσον, σύμφωνα με το τμήμα προσφυγών, το σφάλμα δεν ήταν προφανές.

35 Η παραπομπή σε πιθανό σφάλμα της κατατεθείσας στις Ηνωμένες Πολιτείες αιτήσεως έγινε μόνον ως παράδειγμα προκειμένου να επισημανθεί ότι ο εξεταστής δεν μπορεί, στην περίπτωση που ορισμένες συμπληρωματικές πληροφορίες διαφέρουν από τη ρητώς προκύπτουσα με τη διεκδίκηση προτεραιότητας πρόθεση και από την επιστολή που συνόδευε το αποδεικνύον την προτεραιότητα έγγραφο, να συναγάγει από τις εν λόγω πληροφορίες ότι η αίτηση κοινοτικού σήματος είναι εσφαλμένη. Εάν επρόκειτο περί αυτού, τότε η αίτηση προτεραιότητας δεν θα μπορούσε ποτέ να απορριφθεί ώστε δεν θα ήταν πλέον αναγκαίο να γίνεται πραγματική εξέταση της προτεραιότητας, σύμφωνα με το άρθρο 29 του κανονισμού 40/94, ούτε να λαμβάνονται υπόψη οι αντιφατικές πληροφορίες που περιλαμβάνονται στις αιτήσεις σημάτων, για τα οποία προβάλλεται το δικαίωμα προτεραιότητας, σε σχέση με τις πληροφορίες που περιλαμβάνονται στην υπό εξέταση αίτηση κοινοτικού σήματος.

*Εκτίμηση του Πρωτοδικείου*

36 Πρώτον, επισημαίνεται ότι, για να ελεγχθεί αν η θέση που έλαβε το τμήμα προσφυγών στα σημεία 14 και 15 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η οποία στηρίζει την απόρριψη του αιτήματος να διορθωθεί η αίτηση κοινοτικού σήματος με διεκδίκηση προτεραιότητας επί του γεγονότος ότι η διόρθωση αυτή αλλοιώνει ουσιωδώς το

σήμα, παραβαίνει τα άρθρα 29 και 44, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94, πρέπει να αναλυθούν οι σκοποί που επιδιώκονται με τις διατάξεις των δύο αυτών άρθρων, τα οποία προβλέπουν αντιστοίχως το δικαίωμα προτεραιότητας και τις δυνατότητες ανακλήσεως, περιορισμού και τροποποιήσεως της αιτήσεως σήματος.

37 Όσον αφορά το προβλεπόμενο στο άρθρο 29 του κανονισμού 40/94 δικαίωμα προτεραιότητας, επισημαίνεται ότι το δικαίωμα αυτό έχει αφετηρία το άρθρο 4 της Συμβάσεως των Παρισίων για την προστασία της βιομηχανικής ιδιοκτησίας, της 20ής Μαρτίου 1883 (στο εξής: σύμβαση), όπως αναθεωρήθηκε πλειστάκις, μέρη της οποίας είναι όλα τα κράτη μέλη.

38 Με το δικαίωμα προτεραιότητας, το οποίο αποτελεί έναν από τους ουσιαστικούς πυλώνες της συμβάσεως, οι συντάκτες της θέλησαν να επιτρέψουν σε έναν από τους δικαιούχους ενός από τα κράτη που μετέχουν στη σύμβαση (στο εξής: ένωση), ενώπιον της αδυναμίας να καταθέσει ταυτόχρονα το σήμα σε όλες τις χώρες της Ενώσεως, να μπορεί να ζητήσει την καταχώρησή του διαδοχικά στις χώρες που αποτελούν μέρη της Ενώσεως, δίνοντας έτσι διεθνή διάσταση στην προστασία που έχει αποκτηθεί σε μία από τις χώρες αυτές, χωρίς να χρειάζεται να διεξαχθούν πολλαπλές τυπικές διαδικασίες. Πρόκειται για έναν από τους κανόνες που προβλέπει η σύμβαση με σκοπό τον συντονισμό της προστασίας των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας στο σύνολο του εδάφους της Ενώσεως.

39 Προς τον σκοπό αυτό, η σύμβαση καθορίζει προθεσμία έξι μηνών κατά τη διάρκεια της οποίας ο αιτών σήμα σε μια από τις χώρες της Ενώσεως μπορεί να ζητήσει το ίδιο σήμα στις άλλες χώρες της Ενώσεως, χωρίς η μεταγενέστερη αίτηση ή αιτήσεις να επηρεάζονται από τις ενδεχόμενες αιτήσεις για το ίδιο σήμα τις οποίες έχουν υποβάλει τρίτα πρόσωπα. Μολονότι, στο πρωτότυπο κείμενο της συμβάσεως, το δικαίωμα προτεραιότητας περιορίζεται σημαντικά, εφόσον η άσκησή του εξαρτάται από τα δικαιώματα των τρίτων, η κατάργηση του περιορισμού αυτού διεύρυνε το περιεχόμενό του και τόνισε τη σημασία του επιδιωκόμενου σκοπού, ο οποίος συνίσταται, όσον αφορά τα δικαιώματα του αιτούντος σχετικά με ορισμένο σήμα, να εξομοιώσει τη μεταγενέστερη κατάθεση με την προγενέστερη αίτηση του ιδίου σήματος.

40 Με τον τρόπο αυτό, το δικαίωμα προτεραιότητας προσδίδει στον αιτούντα σήμα μια περιορισμένη από χρονικής απόψεως ασυλία όσον αφορά τις αιτήσεις που αφορούν το ίδιο σήμα, τις οποίες μπορούν να υποβάλουν τρίτα πρόσωπα, κατά την προθεσμία ασκήσεως του δικαιώματος προτεραιότητας.

41 Ο κανονισμός 40/94 περιλαμβάνει ίδιους κανόνες περί της χορηγήσεως δικαιώματος προτεραιότητας στα άρθρα 29 έως 31, που ακολουθούν το σύστημα της συμβάσεως θεσπίζοντας δικαίωμα προτεραιότητας περιλαμβάνον τις καταχωρήσεις για τις οποίες έχει υποβληθεί αίτηση σε ένα από τα κράτη της Ενώσεως ή σε ένα από τα κράτη που μετέχουν της συμφωνίας περί θεσπίσεως της Παγκόσμιας Οργανώσεως Εμπορίου.

42 Το δικαίωμα προτεραιότητας γεννάται από την αίτηση του σήματος, η οποία έχει προηγουμένως υποβληθεί σε ένα από τα προαναφερθέντα κράτη, και συνιστά αυτόνομο δικαίωμα στο μέτρο που υφίσταται ανεξαρτήτως της μεταγενέστερης τύχης της εν λόγω αιτήσεως. Όταν η αίτηση κοινοτικού σήματος συνδυάζεται με διεκδίκηση προτεραιότητας, το δικαίωμα αυτό καθίσταται ουσιώδες στοιχείο της αιτήσεως αυτής καθόσον καθορίζει ένα από τα ουσιώδη χαρακτηριστικά της, δηλαδή ότι η ημερομηνία καταθέσεώς της είναι η ημερομηνία κατά την οποία υποβλήθηκε η προηγούμενη αίτηση, προκειμένου να καθοριστεί η χρονική σειρά των δικαιωμάτων. Έτσι, οι αιτήσεις ή τα δικαιώματα που έχουν δημιουργηθεί κατά τη χρονική περίοδο που έχει παρέλθει μεταξύ της προηγούμενης και της δεύτερης αιτήσεως δεν μπορούν να αντιταχθούν στον αιτούντα ή στον μέλλοντα δικαιούχο.

43 Στο πλαίσιο της υποβληθείσας σύμφωνα με το άρθρο 29 του κανονισμού 40/94 αιτήσεως, το γεγονός ότι η πρόθεση του αιτούντος είναι να υποβάλει αίτηση για το ίδιο σήμα με αυτό για το οποίο προβάλλεται το δικαίωμα προτεραιότητας δεν συνεπάγεται ωστόσο ότι η εξέταση της διεκδικήσεως προτεραιότητας θα αποβεί άσκοπη και ότι, όπως υποστηρίζει το Γραφείο, ένα δικαίωμα προτεραιότητας δεν μπορεί ποτέ να απορριφθεί διότι το αποδεικνύον την προτεραιότητα έγγραφο στοιχειοθετεί κατά δεσμευτικό για το Γραφείο τρόπο την πρόθεση της προσφεύγουσας.

44 Πράγματι, αίτηση κοινοτικού σήματος με διεκδίκηση προτεραιότητας δεν μπορεί να γίνει δεκτή αυτομάτως βάσει απολύτου τεκμηρίου ότι η πρόθεση του αιτούντος είναι να υποβάλει αίτηση για το ίδιο σήμα, για το οποίο προβάλλει την προτεραιότητα,

αλλά πρέπει να αποτελέσει το αντικείμενο εξετάσεως, στο πλαίσιο της οποίας το Γραφείο εκτιμά αν έχουν τηρηθεί όλες οι τυπικές και ουσιαστικές προϋποθέσεις.

45 Όταν, όπως εν προκειμένω, υφίσταται διαφορά μεταξύ του αποδεικνύοντος την προτεραιότητα εγγράφου και της προθέσεως που αποδεικνύεται ρητώς με τη διεκδίκηση προτεραιότητας και της συνοδευτικής του εν λόγω εγγράφου επιστολής, κατόπιν της εξετάσεως της διεκδικήσεως προτεραιότητας το Γραφείο, αφού διαφωτιστεί από τις παρατηρήσεις που καταθέτει ο αιτών επί της διαπιστωθείσας διαφοράς, καθορίζει τη φύση της διαφοράς αυτής καθώς και την πρόθεση του αιτούντος και επιβεβαιώνει ή δεν επιβεβαιώνει αν ο αιτών σκοπεί πράγματι να λάβει κοινοτικό σήμα για το ίδιο σήμα που έχει καταθέσει προηγουμένως, διευκρινίζοντας έτσι το αντικείμενο της αιτήσεως καταχωρήσεως.

46 Υπό τις συνθήκες αυτές, αντίθετα προς ό,τι ισχυρίζεται η προσφεύγουσα, η προαναφερθείσα διαφορά δεν συνεπάγεται από μόνη της ότι έπρεπε να είναι σαφές για τον εξεταστή ότι η προσφεύγουσα επιθυμούσε για το κοινοτικό σήμα την ίδια ορθογραφία με αυτή που χρησιμοποιήθηκε στην προηγούμενη αίτηση.

47 Στη συγκεκριμένη περίπτωση, η προσφεύγουσα υπέβαλε αίτηση διορθώσεως με τηλεομοιοτυπία της 6ης Αυγούστου 1998, με την οποία ισχυριζόταν ότι οι εταίροι της στις Ηνωμένες Πολιτείες επέσυραν την προσοχή της στο τυπογραφικό λάθος που είχαν διαπράξει στο έγγραφο που απηύθυναν στην προσφεύγουσα, με το οποίο της ζήτησαν να προβεί σε αίτηση κοινοτικού σήματος για το σήμα TELEYE. Το Γραφείο μπόρεσε σαφώς να διαπιστώσει, και εξάλλου δεν το αμφισβητεί, ότι επρόκειτο για τυπογραφικό λάθος, η δε πρόθεση της προσφεύγουσας ήταν να καταχωρηθεί το προηγούμενο σήμα της TELEEYE· πάντως, το Γραφείο αποφάσισε να αρνηθεί τη ζητηθείσα διόρθωση θεωρώντας ότι αλλοιώνει ουσιωδώς το αρχικώς ζητηθέν κοινοτικό σήμα.

48 Ο κανονισμός 40/94 προβλέπει τη δυνατότητα τροποποιήσεως της αιτήσεως κοινοτικού σήματος κατ' αίτηση του αιτούντος, στις περιπτώσεις του άρθρου 44, παρά-

γραφος 2, και υπό συγκεκριμένες προϋποθέσεις, ιδίως για να διορθωθούν λάθη διατυπώσεως ή αντιγραφής ή προφανή σφάλματα, εφόσον η διόρθωση αυτή δεν αλλοιώνει ουσιωδώς το σήμα. Προβλέποντας τη δυνατότητα αυτή, ο κοινοτικός νομοθέτης θέλησε να επιδιώξει δύο στόχους. Αφενός, θέλησε να αποφύγει τα μειονεκτήματα που θα προέκυπταν από την απόλυτη απαγόρευση κάθε τροποποιήσεως αιτήσεως σήματος, μεταξύ των οποίων ιδίως την υποχρέωση του αιτούντος να καταθέσει νέα αίτηση. Αφετέρου, περιορίζοντας τη δυνατότητα αυτή με την προϋπόθεση η τροποποίηση της αιτήσεως να μην αλλοιώνει ουσιωδώς το σήμα, ο νομοθέτης θέλησε να αποφύγει τις καταχρήσεις που θα μπορούσαν να προκύψουν από ένα πολύ ελεύθερο σύστημα τροποποιήσεων και να προστατεύσει με τον τρόπο αυτό τα συμφέροντα των τρίτων ως προς τη διαθεσιμότητα των σημάτων.

49 Στα στοιχεία αυτά προστίθεται το γεγονός ότι η αίτηση διορθώσεως του ζητηθέντος σήματος συνδέεται άμεσα με τη διεκδίκηση της προτεραιότητας, υπό την έννοια ότι η διόρθωση τείνει να ταυτίσει την ορθογραφία του ζητουμένου κοινοτικού σήματος με την ορθογραφία του προηγουμένως ζητηθέντος σήματος, καθώς προκύπτει από τη σύγκριση των δύο σημάτων, όπως φαίνονται στο έντυπο της αιτήσεως κοινοτικού σήματος και στην αίτηση του σήματος για το οποίο προβάλλεται το δικαίωμα προτεραιότητας, που κατατέθησαν ενώπιον του Γραφείου και ενόψει των υποβληθέντων από την προσφεύγουσα στο Γραφείο παρατηρήσεων. Πρόκειται για στοιχείο το οποίο πρέπει να ληφθεί υπόψη στο πλαίσιο της ερμηνείας της προαναφερθείσας απαιτήσεως, δηλαδή η τροποποίηση να μην αλλοιώνει ουσιωδώς το σήμα.

50 Επιβάλλεται λοιπόν η διαπίστωση ότι προκύπτει, αφενός, από το γεγονός ότι το άρθρο 29 του κανονισμού 40/94 συνεπάγεται την ταυτότητα του αντικειμένου της αιτήσεως του κοινοτικού σήματος με το αντικείμενο της προηγούμενης αιτήσεως και, αφετέρου, της φύσεως του επιδίκου λάθους και της σαφώς αποδειχθείσας προθέσεως της προσφεύγουσας να καταχωρήσει το σήμα, για το οποίο προβάλλεται προτεραιότητα, ότι η ζητηθείσα διόρθωση ουδόλως ενέχει καταχρηστικό χαρακτήρα και δεν συνεπάγεται ουσιώδη τροποποίηση του σήματος.

51 Περαιτέρω, η αναγνώριση της δυνατότητας της προσφεύγουσας να ζητήσει, στη συγκεκριμένη περίπτωση, διόρθωση του σήματος σύμφωνα με το άρθρο 44, παρά-

γραφος 2, δεν προσκρούει στην απαίτηση προστασίας των τρίτων όπως προκύπτει από την εξάμηνη προθεσμία του άρθρου 29. Φυσικά, μολονότι η προθεσμία αυτή σκοπεί να λαμβάνονται υπόψη τα συμφέροντα των τρίτων, που δεν πρέπει να αντιμετωπίζουν πολύ μεγάλες χρονικές περιόδους προτεραιότητας, κατά τις οποίες δεν μπορούν νομότυπα να λάβουν τα δικαιώματα που ισχυρίζονται ότι αποκτούν, παρ' όλ' αυτά η προθεσμία αυτή σκοπεί να προστατεύσει και τα συμφέροντα του αιτούντος, στον οποίο πρέπει να επιτρέπεται, κατά τη διάρκεια μιας ορισμένης χρονικής περιόδου, να επεκτείνει σε διεθνές επίπεδο το δικαίωμα του σήματος.

52 Επομένως, εσφαλμένως στα σημεία 13 και 14 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το τμήμα προσφυγών στήριξε την εκτίμησή του στα κριτήρια που αναφέρθηκαν στη σκέψη 33 ανωτέρω και δεν έλαβε υπόψη το σύνολο των προηγηθεισών θεωρήσεων και, μεταξύ άλλων, τις συνέπειες που μπορεί να έχει η διεκδίκηση του δικαιώματος προτεραιότητας για την εξέταση του ζητήματος αν η αιτηθείσα από την προσφεύγουσα διόρθωση αλλοιώνει ουσιωδώς το σήμα.

53 Επομένως, χωρίς να χρειάζεται να εξεταστεί το δεύτερο σκέλος του δευτέρου λόγου ούτε ο πρώτος λόγος, η προσφυγή πρέπει να θεωρηθεί βάσιμη. Συνεπώς, η προσβαλλομένη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί.

**Επί των δικαστικών εξόδων**

54 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι το Γραφείο ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά του έξοδα καθώς και στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας, σύμφωνα με τα αιτήματα αυτής.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

**1) Ακυρώνει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 24ης Μαρτίου 1999 (υπόθεση R 219/1998-1).**

**2) Το Γραφείο φέρει τα δικαστικά του έξοδα καθώς και τα έξοδα της προσφεύγουσας.**

Mengozzi Tiili Moura Ramos

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 15 Νοεμβρίου 2001.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

P. Mengozzi